

עפ"ג 360-11-24 - אחמד אבו דאהר נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עפ"ג 360-11-24

לפני:	כבוד השופטת רות רונן
המבקש:	אחמד אבו דאהר
נגד	
המשיבה:	מדינת ישראל
	בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית משפט המחוזי בירושלים מיום 19.9.2024 בת"פ 47042-01-22 שניתן על ידי כב' השופט א' סלע ה' בחשון התשפ"ה (06 נובמבר 2024)
תאריך הישיבה:	
בשם המבקש:	עו"ד יובל אלון
בשם המשיבה:	

החלטה

1. לפניי בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר. בית המשפט המחוזי הטיל על המבקש, לאחר שהורשע, עונש של 24 חודשים בקיזוז תקופת מעצר של שלושה חודשים.

2. בא-כוח המבקש העלה מספר טענות בבקשתו. בכלל זה הוא טען כי ישנו סיכוי שבית המשפט יפחית את עונשו של המבקש בשל הנסיבות הייחודיות של עניינו; כי המבקש לא היה יעד במבצע שבמסגרתו הוא נתפס ונאשם; כי המבקש היה משוחרר במשך כל התקופה לאחר שחרורו ממעצר; והוא אף עבר הליך טיפולי במסגרת שירות המבחן ושירות המבחן המליץ כי הוא ירצה את עונשו בדרך של עבודות שירות. עוד ציין בא-כוח המבקש כי בתו של המבקש מרותקת לכיסא גלגלים וכי הוא מסיע אותה פעמיים בשבוע לטיפולים, כאשר אין אדם אחר שיוכל לעשות זאת במקומו.

מעבר לכל אלה טען בא-כוח המבקש כי בהינתן האפשרות שהוא ישוחרר בשחרור

מוקדם לאחר 16 חודשי מאסר; לאור העובדה שתנוכה מתקופת המאסר שלו תקופה של כארבעה חודשים בגין הפחתה מנהלית; ולאור ההפחתה של תקופת המעצר מתקופת המאסר - פירוש הדבר שיוותרו לו כתשעה חודשי מאסר לריצוי בפועל. לטענתו, הוא יעתור שערכאת הערעור תמיר את העונש הזה ותאפשר למבקש לשאת אותו בדרך של עבודות שירות.

3. מנגד טענה באת-כוח המשיבה כי יש לדחות את הבקשה. היא הפנתה לחומרה הרבה הכרוכה בעבירות שיוחסו למבקש, עבודות של סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין. היא ציינה כי בית משפט קמא כבר הביא בחשבון את השיקולים לקולא בגזירת דינו של המבקש, ואין לכן מקום להקלה נוספת בעונשו. כן הדגישה את הכלל לפיו נאשם שנגזר עליו עונש מאסר בפועל - יחל לרצות אותו באופן מידי למעט בנסיבות חריגות.

4. לאחר שעיינתי בחומר בכללותו ושמעתי את טענות הצדדים בעל-פה, אני סבורה כי יש להיעתר לבקשה. אכן, הכלל הוא כי מי שהושת עונש מאסר בפועל, צריך להתחיל לרצות אותו באופן מידי. יחד עם זאת, אין לשלול ממי שמגיש ערעור על גזר דינו את האפשרות שערכאת הערעור תקל בעונש שנגזר עליו. באשר למבקש - הרי לאור תקופת המאסר, ההפחתות האפשריות בגין ניכוי שליש, ניכוי מנהלי כמו גם ההפחתה מהמעצר שריצה המבקש - אין זה בלתי נמנע שאם עונשו יופחת בסופו של דבר על ידי ערכאת הערעור (ואינני מחווה כל דעה בהקשר זה), הוא יאלץ לרצות עונש מאסר ארוך יותר מזה שייקבע על ידי ערכאת הערעור. תוצאה כזאת אינה רצויה.

מאחר שמדובר במי ששחרר זה מכבר בתנאים מגבילים ועמד בהם לאורך כל התקופה; ומאחר שהעבירות המיוחסות למבקש בוצעו לפני כשלוש שנים - אני סבורה כי ניתן להורות באופן חריג על עיכוב ביצוע עונש המאסר שהוטל עליו.

5. על כן, אני מקבלת את הבקשה לעיכוב ביצוע כמבוקש בה - וזאת עד למתן פסק דין בערעור שהגיש המבקש. כל תנאי השחרור שהוטלו על המבקש יוותרו בעינם.

ניתנה היום, ה' חשוון תשפ"ה (06 נובמבר 2024).

רות רונן
שופטת

עמוד 2

